

става, да раздава своємъ иждивеніемъ по една восчена црвена запалена свѣщъ, а Архіереа-та да спомени имена-та наши за здравіе.

в) Такожде единъ парастасъ да ся прави въ празникъ-атъ церковнаго храма за спомянъ на моя-та фамилія.

г) Три стола (трона) отъ дѣсна страна до Архіереа-та, както и други три женски за фамилія-та ми*.

14 Јануарія 1857 Цариградъ.

Покорнѣйшии Димитрій Н. Чохаџи.

Сжциятъ той, споредъ „Цариградски вѣстникъ“, искалъ да остави и едно учебно заведение, снабдено съ богата библиотека, физико-химически уреди, постоянни учители и прилежни ученици.

Цариградски вѣстникъ, г. VII, бр. 319, стр. 2—3 отъ 9 мартъ 1857.

1857.

„Послѣ Србала безъ сумнѣ Бугари, коихъ толико има као и србскогъ народа, прво мѣсто у Турској заузимаю. Бугари, кои некадѣ юначки народъ беху, чрезъ велико угнѣтенѣ и самовольство Турака изгубише свой негдашњи войнички характеръ. Има истина и данѣ данашњи хайдука у Балкану, кои у характеру и юнаштву хайдуцима Караџорђевогъ времена неуступаю, алѣ текъ за већину Бугара да се реѣи, да у нѣихъ онаѣ войнички духъ више невлада као кодъ Србала. Но напротивъ Бугари су вредни, вѣшти и умѣтни у свакомъ послу негъ Срби; кодъ нѣихъ нема уобште толико незадоволства, раздора и упорности као кодъ Србала; више су склонѣни на редъ и само за свой посао се брину. Да е Бугарима едарадъ турскогъ зума опростити се и да е Бугаринъ сигуранъ, да ће оно, што уради, за себе, а не за Турчина урадити, то би они предѣле гдѣ живѣ убавимъ своимъ радомъ у вртове претворили“.

Изъ статіята „Источно иштанѣ“. Србски Дневникъ, бр. 45, стр. 2 отъ 9 јуни. 1857 год.